

ב"ל (ירושלים) 29092-07-12 - המוסד לביטוח לאומי נ' איליה טיצר

ב"ל (ירושלים) 29092-07-12 - המוסד לביטוח לאומי נ' איליה טיצרמחוזי עבודה ירושלים

ב"ל (ירושלים) 29092-07-12

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד ארז בן דוד

נגד

איליה טיצר

ע"י ב"כ עו"ד זייד מנסור

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

[10.02.2013]

השופטת דיתה פרוז'נין - נשיאה

פסק דין

1. לפני ערעור המוסד לביטוח לאומי לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה - 1995, על החלטת הוועדה הרפואית לעררים, אשר קבעה ביום 10.6.12, כי יש להפעיל את תקנה 15 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956 (להלן - התקנות), כך שדרגת הנכות של המשיב תהיה בשיעור של 18.75%.

2. במסגרת הדיון המוקדם נרשמו טענות הצדדים בערעור. כמו כן השלימו הצדדים את טענותיהם בכתב.
3. המערער טוען כי לא התמלאו התנאים הנדרשים להפעלת תקנה 15(ב) במקרה זה. המשיב חזר לעבודתו הקודמת, והירידה בהכנסותיו פחותה מ-20%. לפיכך, המשיב אינו עומד בתנאי תקנה 15(ב), ושגתה הוועדה משהחילה עליו את הוראות תקנה זו. מאחר שמדובר בטעות משפטית, מתבקש בית הדין לבטל את החלטת הוועדה. לחלופין יש להחזיר את עניינו של המשיב לוועדה הרפואית לעררים כדי שתשקול שוב את החלטתה.
4. מנגד טוען המשיב כי מיום התאונה אינו מסוגל לבצע עבודה מאומצת. בשל כך חלה ירידה בהכנסותיו. לטענתו, יש לראות את הפגיעה בהכנסותיו כ"ירידה ניכרת" כאמור בתקנה 15. מוסיף המשיב כי יש מקום להגמיש את הדרישות בעניין הירידה הניכרת בהכנסותיו של המבוטח לנוכח תכליתה של תקנה 15. בהתחשב בכך, צדקה הוועדה כאשר קבעה כי הירידה בהכנסותיו היתה ניכרת, ולכן פעלה בהתאם לסמכותה ויש להותיר את החלטתה על כנה.

5. לאחר שנתתי דעתי למכלול טענות הצדדים ולהחלטות הוועדה בעניינו של המערער, סבורה אני כי דין הערעור להתקבל כמפורט להלן.
6. המשיב נפגע בקרסול רגל ימין ביום 4.1.2011. פגיעתו זו הוכרה כתאונת עבודה. ביום 26.12.11 דנה ועדה רפואית מדרג ראשון בעניינו של המשיב, וקבעה לו דרגת נכות רפואית צמיתה בשיעור של 15%. הוועדה הוסיפה כי מאחר שהמשיב חזר לאותה העבודה, אין מקום להפעיל את תקנה 15.
- הוועדה הרפואית לעררים דנה בעניינו של המשיב, וקיבלה את שיעור הנכות שנקבע על ידי הוועדה מדרג ראשון: 15% על פי סעיף 35(1) בין ב-ג. עם זאת סברה הוועדה כי עבודת המשיב כוללת "עבודה מאומצת בהעמסה שאינו מסוגל לבצע". לפיכך ביקשה הוועדה דו"ח לגבי הירידה בהכנסותיו (סעיף 24 לפרוטוקול).
- ביום 10.6.12, לאחר קבלת הדו"ח הנ"ל, קבעה הוועדה הרפואית לעררים, כי מאחר שהמערער נאלץ לשנות את סוג עבודתו, ובעבודה החדשה חלה ירידה בהכנסותיו בשיעור של 16%, יש מקום להפעיל את תקנה 15 ב-1/4 (סעיף 24 לפרוטוקול מיום 10.6.2012).
7. וזו לשון תקנה 15(ב) לתקנות בנוסחה הנוכחי:
- "(ב) הועדה תתחשב במקצועו של הנפגע כאשר לדעתה הוא אינו מסוגל לחזור לעבודתו או לעיסוקו והנכות הביאה לירידה ניכרת ולא לזמן מוגבל בהכנסותיו..." (הדגשה שלי, ד.פ.)
- מדובר בשני תנאים מצטברים: האחד - כי המבוטח אינו מסוגל לחזור לעבודתו או לעיסוקו; והשני - כי הנכות הביאה לירידה ניכרת ולא לזמן מוגבל בהכנסותיו.
- בעניינו, הגיעה הוועדה למסקנה כי המשיב אינו מסוגל לחזור לעבודתו כפי שהיתה לפני הפגיעה, שכן הוא אינו מסוגל לבצע עבודה מאומצת בהעמסה. על כן ביקשה הוועדה מהמשיב להמציא דו"ח על הכנסות, בכדי לברר האם המשיב ממלא אחר התנאי השני של תקנה 15(ב), והוא ירידה ניכרת בהכנסות. הירידה בהכנסות המשיב היתה בשיעור של 16%. נשאלת השאלה האם מדובר ב"ירידה ניכרת". בעניין זה נפסק כי:
- "ירידה של כ-19% בהכנסות אינה ירידה ניכרת" (דב"ע מא/01-240 דויד גולדה - המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם). גם בבר"ע 1074/04 אורי סדק - המוסד לביטוח לאומי (ניתן ביום 14.7.04) נקבע כי:
- "החלטת הוועדה כי ירידה של 16% בהכנסות, אינה בגדר 'ירידה ניכרת', הינה סבירה, ובדין לא מצא בית הדין קמא להתערב בה".
- משמע שירידה בהכנסות בשיעור של 16%, אינה ירידה ניכרת בהכנסות, העומדת בתנאי תקנה 15(ב). לפיכך יש לקבל את ערעור המוסד לביטוח לאומי.
8. ככלל מוחזרים ענייניהם של מבוטחים הנדונים בבית דין לוועדה הרפואית לעררים כדי שתדון שוב בעניינם על פי ההנחיות שניתנו. זאת, שכן למרות שהערעור על החלטת הוועדות הרפואיות לעררים הינו בשאלה משפטית בלבד, בדרך כלל נוגעת ההחלטה לנושאים רפואיים המצויים בתחום מומחיותה של הוועדה הרפואית לעררים. בעניינו שונה המצב. מדובר בפרשנות תקנה 15(ב) שהינה שאלה משפטית מובהקת. בשל כך אין מקום בהליך זה להחזיר את עניינו של המשיב לוועדה רפואית לעררים, ויש להיעתר לבקשת המערער ולבטל את ההחלטה בעניין הפעלת תקנה 15.
- סוף דבר - הערעור, וההחלטה על הפעלת תקנה 15 בטלה.
- אין צו להוצאות.
- בקשת רשות לערער על פסק דין זה ניתן להגיש לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מיום שיומץא לצדדים.
- ניתן היום, ל' שבט תשע"ג, 10 בפברואר 2013, בהעדר הצדדים.